

Димитър Бояджиев

Нощен блян

Ти спиш сега разнежена и мила
в постеля – съблазнителна и властна.
Нервозните ти устни е разкрила
една усмивка лека и прекрасна –
и твойто сладко, мургаво тело
в съня си никому не мисли зло.

Кажи, кому насъне се усмихна?
Кажи, защо ръцете си протегна
със толкоз жар и после пак притихна?
Внезапната тъга, която легна
на твоето замислено лице,
позната ли е мен? Кажи, сърце!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6307>]